

polaitíocht

ní claothaó ac claochlóó

Dinead, mar adúirt mé. bí comhlint gearr go maí ann iomr an dá aicme den freasúra agus an rialtas, ar ceist na scoiraití le sasain. ac déanta na pírimne, meas mé féin go mbeaó níos mó fuinnimh, agus níos mó tine in ionsaí na n-aicmí san freasúra. ac, tá seans nac bfuil an scéal tarte go fóill, agus go mbeaó tuilleaó an tseachtain seo eugaimh.

Ar ndóighe is maí an seans don freasúra i gcónaí a leitéid seo, eis leo ceisteanna a cur fá neite nac dtis a nochtú, agus ansin níonn siad capital polaitíochta amac as, gurb iadsan luét faire saoirse na tíre. Seasann an rialtas, de gná, ar an nós atá ann, gur cúram don rialtas atá anseo. agus nac mbaineann sé leis an dáil go dtí go mbíonn socrú déanta. nocht lemass an scéal go maí, nuair adúirt sé ag preasairt ceiste — “má bíonn socrú ann, síneofar é.

Tá pointe ag an freasúra cinnte. An mbíonn sé nó mall ansin, nuair a bíonn sé síníte? Ac, sin mar tá le corás na bpáirtíche, mar is cinnte má síníonn ionadaithe na héireann socrú de cúrsaí trádála, go seasfaid baill páirtí an rialtas leis. agus is ionann sin agus go seasa an dáil leis. Ac, caitear an scéal a beir mar seo, mar ní féadfaí socrú dá leitéid a plé roim a síníte insan dáil, agus i bpáirtimint shasana, mar a gcéanna. mar sin de, caitear an tír a beir ag brae ar na hionadaithe agus ar na h-áirí a déanfas an síníú.

Ac, taréis an méid sin a ná faoi cúrsaí nós agus móó agus prionsabail, tá ábhar imní ann pós. ní dearna an taoiseac aon dá leat dena cuio tuairimí go bfuil muid ag tarraingt ar ceantar saor-trádála, agus rinne sé an scéal níos measa nuair adúirt sé go bfeadfaó vleaect-anna sábháilacta shasana a beir ann pós. níor éadect sé ar scéal an éadáis, ac, más aon treoir an cuio eile, is cosúil go bfeadfaó siad sin a beir ann éom maí.

Is ionann seo, agus go bfuil cosúlact ann go bfuil an tír seo ag fáil an cuio is measa den margad. Tá cosúlact ann go bfuil cuio mór mór dár gcuid stát-Seirbísí agus ár gcuid comairleoirí agus nac dearna siad iad féin a saorú ó claothaó intinne na Sasanna pós.

Ar fead beagnac daeas bliam bí intinn na stát-Seirbísí ar fao muintaite ar stát-Seirbísí na Sasana, agus bí sé sin le peice-eáil, fú amháin le linn cogad eacnamiceac. nuair nac otioc-faó len ár gcuid rialtóirí agus comairleoirí eadú amac as an nós go scaití mis buntáiste impireactúil a éoméas, agus go raib cogad eacnamiceac ar siúl agaimh agus sinn ag cur cánaas ar earráí ag teact isead ó tíor-éa eile, agus san am céanna, ag tabairt buntáiste don té a bí ag cur cogad eacnamiceac oraimh.

Muna bfuil an nós ann pós tá an traioisúin ann, nac ceare oúinn aon ruo a déanam a déan-faó doéar do cúrsaí na Sasana, nó gur ceare oúinn a beir snáid-mha nó coméangaithe le Sasana.

Ní miste go dtuigfead ár gcuid ionadaithe, agus go h-áir-ite. ár gcuid áirí, gur cúrsaí lomtrádála atá i gceist anseo, agus gur buntáiste don tír seo, an t-aon treor amháin a ba éeart a beir. Dála an scéil, tá sé i bpaó, i bpaó ear am go mbeaó níos mó sreathú agus ilgnéitíú déanta ar ár gcuid trádáil le tíoréa eile, go mbeaó i bpaó níos mó dár gcuid onnmhuiríe ag out go tíoréa taob amuig de Sasainn. Dá mbeaó an scéal sin amháin, beaó muid i riocht i bpaó níos fearr éin margad maí a déanam le Sasainn anois.

Caitead an seans seo go speis-malta, ins na blianta imdair an éogad nuair a bí éileam an mór ar ainmíche agus bulláin agus ábhar bí na héireann, agus go bfeadfaó muid margaithe a déan-

LITIR SHASANA

AS breathnú SIAR

DÓNALL MAC AMHLAIB

DIA CEADAIOIN, 4-11-1959

Sioc uath ar maidin ann; an chéad ceann i mbliana, sílim. Bhí Ginger agus Murphy agus mise inniu ag cur síos ar Dave (mac Phunch) agus ar a mbíonn de bhréaga dá stealladh uaidh aige. Rinne muid suas annsin é, agus dúirt muid nach bhfeadfadh sé bheith lá ar bith faoi bhun dhá chéad bhliain d'aois le'n a bhfuil siúlta agus feicthe aige. Bhí sé i gCorca, deir sé, agus bhí sé i mBurma; bhí sé san Ind agus bhí sé san Aifric; chaith sé seal i dTuaisceart na h-Eireann, stáisiúinálte, agus bhí sé píosa mr eile i Malae. Throid sé 'sna h-áit-eachaí sin ar fad, cé's móite de Thuaisceart na hEireann. Bhí sé an-mhór leis na daoine annsin, más fíor do fhéin é. Inseo sé seo cé chó tuigh is tá an Dave céadhna — có tiugh is nár ceart do féachaint le bréag a innseacht do dhuine ar bith. Bhí mé ag léamh AMARACH inniu agus bhreathnaigh Dave isteach thar mo ghualainn.

“Gaeilge,” ar seisean, “an t-aon teanga amháin ar chlis orm í fholuim. Frainncis, Spáinnis, Gearmáinis, Iodáilis — mar a chéile uilig domsa — ach Gaeilge; ní thig liom í fholuim.”

“Mar sin é, a Dave?” arsa mise agus mé ag guibhe go n-imtheodh sé.

“Sea,” ar seisean, “nuair a bhí mé i mBéal Feirste roinnt bhlianta ó shoin d'fheicfinn na h-oibrithe ins na Clós-Loingse ag léamh an pháipéar sin; ach chinn orm ariam í thuiscint mar theanga.”

By dad, adeirimse istigh i mo intinn fhéin, nach ar lucht an Chonnradh agus ar na dreamannaí dílse eile tá ag iarraidh an teanga a thúirt slán ó bhrúach na h-uaigne a bheadh an t-áthas dá mb'fhíor é dó scéal-sa!

Chuas síos chuig an tsiopa tráthnóna ag iarraidh glac mhilseáin agus ó bhí scata ban istigh róm, bhí deis agam an áit a ghrinn-dearcadh go maith chúns bhí mé ag fanacht mo sheal. Ba geall le siopa beag tíre thiar in Eirinn é le'n a rabh de earraí

raib go mbeaó sé mar cúram coimeáda ag comairleoirí áit-úla a rá cé méio títe a beaó le tógáil i gcásanna áit-rioe. Dúirt an t-áire go mbeaó sé an tseacair a déanam amac eao é an brí bíneac a bí leis an bítte, agus bíu-taíod an dara léam a tabairt dó.

San am céanna, ní beaó iontas orm dá mbeaó ceact éigin faoin ruo a bí i gceist sa bítte i reactaíocht amac anseo, nó ar b'féidir go bfuair an Teacta a eug an bítte príobáideac seo is-teac, leide ar ruad a rabhtar ag smaoineamh ar iad a cur i reactaíocht amac anseo.

An féidir go léann nuactóirí na Sasana AMARAC? Ar an doine an 22ú bí breact fear-peasa in AMARAC ag cur síos ar an comhlint don comarbaect i b'fianna fáil faoin tíodal “San Aimsir Aoiuinm Ó.” Ar an Oomnac an 24ú bí breact faoi cionntiobail móra i bpáipéar de cuio na Sasana ar an ábhar céanna agus na tuairimí céanna ann!

An mberó “Compulsory Irish” ag teastáil ó nuactóirí (Eireannac?) nó bpáipéar Sasanae san Aimsir Aoiuinm romainn. **FEARPEASA.**

éagsúla ar dhíol ann—cartaí snátha, mhilseáin, páipéaraí beaga “Beechams”, bárr-iallachaí bróg, tobach, snáois-in, buachaisí lampaí, stócaí, gréithre, torthaí, bríoscaí agus ná fiafraigh dhíom cé mhéad rudaí eile. Bhí prócha de na ‘cloves’ sin leagtha isteach na fuinneóige agus thug siad Muighréad bocht i gcuimhne dhom, ‘caoi mbíodh sí dá shíor-changailt. Ba lách i muis hébrí cáill sí anocht. Leag muid an cábla (59 slat) sa dtrínse tráthnóna agus chuaigh muid ag ath-líonadh annsin. I dtrátha an tae bhig, thosaigh Regrie beag sin ag innseacht scéal faoi Pháidín a bhí ag obair ar an job seo roinnt bhlianta ó shoin. Is cosúil go rabhadar ag obair faoi scáth an chrainn chastáin seo, agus d'fhiafraigh an tEireannach dhíobh cé'n torthaí a bhí ag fás ar an gerann. D'innis duine de na Sasanaigh dhó go mba cineál nua ubhlá a bhí ionnta agus (dár leo) chreid an Páidín iad. Bhraith mé a rá leis an mbréantas beag gur chleachtaigh an tEireannach is boichte amuich beatha níos folláine ná Sasanach ar bith agus nach n-íosfadh muid — Aimsear an Droch Shaoil fiú — na rudaí bréana a mbíonn tóir acu sin orthu, mar tá, castáin, misarúin, biolar, spam, chittlings agus faggotts (nach bhfuil ionnta ach putógáil na mbó), margarine, ‘jellied eels,’ tripe agus crúba bhó agus ‘chuile chineál eile is measa ná iad sin. Ach scaoil mé tharm é le grá don réidteach.

D'innis duine de na Sasanaigh dhó go mba cineál nua ubhlá a bhí ionnta agus (dár leo) chreid an Páidín iad. Bhraith mé a rá leis an mbréantas beag gur chleachtaigh an tEireannach is boichte amuich beatha níos folláine ná Sasanach ar bith agus nach n-íosfadh muid — Aimsear an Droch Shaoil fiú — na rudaí bréana a mbíonn tóir acu sin orthu, mar tá, castáin, misarúin, biolar, spam, chittlings agus faggotts (nach bhfuil ionnta ach putógáil na mbó), margarine, ‘jellied eels,’ tripe agus crúba bhó agus ‘chuile chineál eile is measa ná iad sin. Ach scaoil mé tharm é le grá don réidteach.

DIARDAIOIN, 5-11-1959.

Inniu Lá 'Fhéil' Guy Fawkes agus beidh ‘fireworks’ agus tinnte chnámh dá lasadh ar fud an bhaile seo agus ar fud ‘chuile bhaile sa dtír seo anocht. Tá na gasúir le coicís ag cruinniú na bpingh-neachaí le mbeidh siad in acfúinn a ndóthain ‘rockets’ agus ‘bangers’ agus ‘catherine wheels’ a cheannach faoi choinne na h-ócaide; ach níl urchóid dá laghad ag baint anois leis ní h-ionann agus fadó, agus níl fhios ag a mbunáite dhíobha, fiú, cé'n bunús tá leis mar cheiliúradh.

Chonnaic mé malrach beag amháin taobh muich de'n Gaumont an oíche deireannach 'sé ag iarraidh pingh-neachaí rua ar lucht gabháil thart. Théann sé leis an bhfear gorm mór millteach seo de chuid arm Mheiriochá,

a chana beag stáin sínte amach aige, agus 'chaon: “Penny for the Guy,” please?” dá chanadh aige. Dhearc an gormach mór síos air, agus ar seisean, de ghlór dolásach:

“Dis guy ain't got a penny for his self, sonny, let alone for your old Guy that's bin dead for hundreds of years!”

Seo í an tráth bliana a mbíonn na cancaráin uilig ag scríobh 'sna páipéirí ag éileamh go gcuirfear deire leis an obair seo — ceiliúradh na féile seo—mar go mbíonn na cait agus na madaí scann-truithe go mór ag an ngleó is an gile ar fad; ach ní ghoilleann sé leath chó mór ar an ndream céadhna an sionnach beag deas bheith dá strachadh ó chéile ag madraí seilge. Is dóiligh an Cine seo a thuis-cín, tá siad thar a bheith neamh-sheasmhach ar bheal-aigh go leor.

Chaithfeadh sé nach n-ith-eann siad aon bheatha mhaith ach oiread arae is mó cainte na dhéanfadh siad faoi'n corr-ruaine beag feola a bheadh amach chuig an obair leo ná mar a dhéanfadh muid faoi mhairt. Thug Sydney sin lispín beag do vendy faoi am dinnéara inniu agus bhí an oiread sin le rá ag an gcuid eile faoi is go gceapfa gur punt stéig a bhí ann.

“I say, look at 'im: we shan't half get some work out of 'im now 'es got that down 'im,” adúirt siad de ghlór amháin, shíleá, agus mhaireadar ag caint air go ceann abhfad. ‘Bí ag caint ar mhairteoil rósta “Old England”! Ar ndó, scannróch-faidis seo dá leagfaí béile mhaith mhór síos rómpa. Ní bhíonn gé ná turcaí fhéin faoi Nollag ag a bhfurmhór acu ach sícín nó giorria. Tá a shliocht ortha muis, níl an t-seasamh céadhna ionnta is mar tá 'sna hEireannaigh.

Bhí mé ag caint le Máirtín O Tuathail taobh muich den teach ‘teacht abhaile dhom tráthnóna. Tá Máirtín ar an gcuma céadhna liom fhéin ar an aimsear seo — a bhean a bheith a' dhul san ospidéal anois lá ar bith. Fearacht ‘chuile chaintoir Gaeilge eile sa tír seo is le Béarla a thóigfear a pháiste anois ó nach bhfuil aon Gaeilge ag a bhean.

Níl tada ach soillsí ag dul san aer anocht, teinte cnámh dá lasadh agus torann an phléascadh ‘chuile cúpla noiméad; chrochadh Podola bocht ar maidin.

Dónall Mac Amhlaigh.

FÁNAIO

Bí an tuille go h-olc ar fud fánaio lá na fearcáine móire agus aibneaca ag briseaó amac ear a bruaas, agus doéar do bhoicéio. Pléase an adaimn prío a cuio bruaas taob amuig de Ceactrú Caol, agus bí na títe uilig faoi tuillteaca. O'fás sé tuille cúpla troig ar doimne ar an mbealaic mór, agus i mDail le na nGallóglac éom maí.

Bí aonac iontaic oic i gCeactrú Caol, agus bí na fearmeoirí iontaic mí-sásta de. Ba cuio maí eallac ar tairiscint, ac ba beas éileam a bí orca. Bí titim ins na pragasanna. Bulláin stóir toir dá bliam agus trí bliana a raib éileam réasúnta oíobta. fuair fear amháin £65 fá coimne bulláin faoi trí bliana. Bí éileam réasúnta ar eallac bainne posta.

ANASOIRE

Caitear pádraic ó baonll, Orum na Cearta. Anagaire, £10 a íoc leis an Chúirt Oúice. Nuair a cuiread faoi bannaí é ar an 13ú Lúnasa, 1963, an tsíocán a éoméad go ceann dá bliam, ac in iúl, 1965, 17 lá sula raib na bannaí éuas, cúisáid ar coir eile é. Mar sin de, arsa an Céannfóir Ó Collabrán, ag an Chúirt Oúice ar an Clócan Léit, caitear mé iarraid ar an Chúirt na bannaí £10 a tógáil uaid. O'admaig an Síustis go scaitfead an cosantóir na £10 a íoc.

Ag cruinniú de Comairle Condae Oúin na nGall, h-insead do Séamas Mac Ruairdín go raib suirbé dá déanamh ar suíomh gan úsáid (erect sites) in Anagaire, agus déanfaí i réiteac fú-éa nuair a beaó an suirbé críoct-naite.